

Arrest

nr. 235 787 van 8 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 18 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd geboren in Az Zawiyah, Libië op 28 november 1993 als kind van een Libische moeder en een Soedanese vader. Uw vader ontvluchtte Soedan in 1986 en aangezien uw vader de Libische nationaliteit niet had, kon u geen aanspraak maken op de Libische nationaliteit. Na het beëindigen van uw middelbare school begon u te werken en op 3 februari 2015 werd u van uw werk ontvoerd door een u onbekende persoon omdat u geen geldige documenten kon voorleggen. U zat twaalf dagen vast tot uw baas voor uw vrijlating betaalde.

Op 19 juni 2016 werd u door de Libische politie gestopt toen u van uw werk naar huis ging. U kon geen identiteitsdocumenten voorleggen en u werd gearresteerd op beschuldiging van een terrorist te zijn en voor het regime van Kadhafi te werken. Na 3 maanden opsluiting slaagde u erin te ontsnappen in de koffer van de wagen van A., een persoon die bij de Rode Halvemaan werkte en u kwam verzorgen in de gevangenis. U vertrok daarna naar Italië in april 2017 en reisde via Frankrijk naar België waar u aankwam in april 2017 en er internationale bescherming verzocht op 27 december 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019"** dd. 06/09/19) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangsperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangsperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangsperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een

economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging tot dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Zowel tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u de Soedanese nationaliteit hebt (zie verklaringen DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier en notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4). Bij DVZ zei u dat uw vader opgepakt werd in Soedan omdat **hij een opposant was tegen de regering van Al Bashir** en dat hij Soedan verliet in **1986** (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zei u dat uw vader Soedan verliet in 1986 omdat hij daar een probleem had met de regering en in 1986 in Libië aankwam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6). U bevestigde daarna dat Bashir de president van Soedan was op het moment dat uw vader Soedan ontvluchtte (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Omar Al Bashir aan de macht kwam in Soedan op 30 juni 1989. Toen u hiermee geconfronteerd werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, zei u dat u daar (Soedan) niet geboren bent en de precieze informatie niet kent (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

U zei ook dat uw vader een broer, A., had toen hij in Soedan woonde die overleed. Ook de moeder van uw vader overleed in Soedan, uw vader zag dat de politie hem zocht en hij vertrok dan uit Soedan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6). U zei dat u de broer van uw vader nooit gezien hebt en dat hij overleed voor uw vader uit Soedan vertrok. Gevraagd hoe uw oom overleed, zei u dat de politie hem doodde omdat er toen manifestaties plaatsvonden tegen Al Bashir, van de oppositie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

Dus zelfs nadat u geconfronteerd werd met het feit dat Al Bashir pas in 1989 president werd in Soedan, verklaart u dat de broer van uw vader gedood werd bij manifestaties tegen Bashir voor uw vader uit Soedan zou zijn wegvlucht in 1986.

Er werd u dan opnieuw gezegd dat dit niet mogelijk is indien dit voor 1986 gebeurde aangezien Bashir toen nog niet aan de macht was in Soedan waarop u zei dat dit is wat uw moeder u vertelde en dat u daar niet op kan antwoorden omdat u daar (Soedan) niet geboren bent en daar nooit gewoond hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

U verklaarde dat uw vader professor mechanica was aan de universiteit toen hij in Soedan woonde en door de Soedanese autoriteiten gezocht werd omdat hij manifestaties georganiseerd had. U zei dat hij manifestaties van de universiteiten had georganiseerd maar in de opmerkingen over uw persoonlijk onderhoud die u na uw persoonlijk onderhoud opstuurde liet u weten dat u hier "instituten" bedoelde in plaats van universiteiten (zie groene map in het administratief dossier).

Gevraagd of uw vader professor was aan de universiteit van Nyala, zei u dat het in Darfoer was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6).

U werd er dan op gewezen dat Darfoer groot is en er werd u opnieuw gevraagd waar uw vader dan professor was, in Nyala of in een andere stad (u verklaarde dat uw vader in Nyala geboren werd en daar ook woonde, zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16). U zei dan dat u niet weet in welke universiteit uw vader professor was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de eerste universiteit in Darfoer, de universiteit van Al Fasher pas in 1991 geopend werd. De universiteit in Nyala werd later in 1994 geopend. Dat uw vader professor zou geweest zijn aan een universiteit in Darfoer voorafgaand aan zijn vertrek uit Soedan in 1986 is dus niet mogelijk.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw vader in 1986, als professor aan een Darfoerese universiteit, Soedan zou ontvlucht zijn omdat hij gezocht werd door de Soedanese autoriteiten vanwege zijn rol als opponent van het regime van Al Bashir.

U zei tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u van uw moeder zou weten dat uw vader manifestaties organiseerde en dat jullie niet naar Soedan zouden kunnen gaan omdat uw vader daar gezocht werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen dat uw vader gezocht werd in Soedan door de autoriteiten, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u of uw familie niet naar Soedan zou kunnen terugkeren of Soedanese identiteitsdocumenten zou kunnen aanvragen bij de Soedanese autoriteiten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, getuigenissen van uw moeder, uw baas K. en uw vriend S., 3 medische attesten, uw opmerkingen en de opmerkingen van uw advocaat over uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, een school attest, een verklaring opgemaakt bij uw geboorte en een "advies tot opsporing".

Wat betreft uw geboorteakte; het CGVS trekt niet in twijfel dat u geboren werd in Libië op 28 november 1996. Dit document verandert de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

Wat betreft de 3 getuigenissen die u neerlegde; u verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat deze 3 personen in het getuigenis allemaal hetzelfde zeggen, over uw ontvoering in Libië en over hoe uw baas moest betalen opdat u kon vrijkomen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9). Het CGVS trekt uw verklaringen over uw ontvoering in Libië niet in twijfel. Aangezien u verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en niet over de Libische nationaliteit te kunnen beschikken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8) werd hierboven dan ook uw vrees ten opzichte van Soedan beoordeeld en niet ten opzichte van Libië. Deze documenten veranderen de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

Wat betreft het attest (s.d.) opgemaakt door Caroline Geuzaine (dr. en sciences psychologiques): hierin staat te lezen dat u tekenen van PTSD en enkele symptomen vertoont maar de opsteller stelt evenwel geen diagnose. Mevrouw Geuzaine stelt hierin dat ze u wil verder begeleiden. Dit attest verandert de hierboven gedane vaststellingen niet. Immers, hoewel door de psycholoog met zeer algemene bewoordingen verwezen wordt naar 'événements qu'il traverse depuis de nombreuses années', dient te worden opgemerkt dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin u eventuele psychologische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt.

Wat betreft het medisch attest, d.d. 6/2/2019, opgemaakt door dokter Catherine P.; hierin worden er verschillende littekens op uw lichaam beschreven die volgens uw verklaringen het gevolg zijn van een

messteek, slagen, slagen met een matrak en een geweerschot. Ook over dit document moet opgemerkt worden dat het niets verandert aan de hierboven gedane vaststelling dat u het niet aannemelijk kon maken over een vrees te beschikken ten opzichte van de Soedanese autoriteiten. Aangezien u nooit in Soedan gewoond hebt, kunnen deze littekens dan ook niet het gevolg zijn van vervolging door de Soedanese autoriteiten.

Wat betreft het medisch attest d.d. 18 januari 2018; hierin staat beschreven dat u pijn aan uw ogen had na geslagen te zijn in Zeebrugge. Ook dit attest verandert dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de opmerkingen over uw persoonlijk onderhoud; deze bespreekt in eerste instantie incorrecte vertalingen en/of misverstanden in de notities van het persoonlijk onderhoud. Wat betreft deze correcties; dat u instituten bedoelde in plaats van universiteiten op p.6; deze verduidelijking verandert niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Dat u wenst te verduidelijken dat u de Soedanese nationaliteit bezit maar geen paspoort hebt om dat aan te tonen: het CGVS trekt niet in twijfel dat u de Soedanese nationaliteit hebt.

Dat u verklaarde dat Bashir president was van Soedan toen uw vader daar vertrok maar nog niet geboren was in 1986 en altijd horen spreken had van Al Bashir; het CGVS trekt niet in twijfel dat u nog niet geboren was in 1986 en dat u altijd hoorde spreken over Al Bashir.

Wat betreft de duur en de datum van uw tweede arrestatie in Libië, deze correctie verandert niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Wat betreft de schrijfwijze van de naam van de stad Saraj en de naam van uw vriend Samuel, ook deze veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Dat u niet door de autoriteiten werd opgepakt maar door personen in Libië en dat uw familie de helft van uw losgeld betaalde, ook deze opmerkingen veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de drie nieuwe documenten die u opstuurde samen met uw opmerkingen; deze worden hieronder nog besproken.

Wat betreft de "bijkomende informatie": hierin poneert uw advocaat dat Al Bashir in 1986 nog niet officieel president was omdat de staatsgreep (van 1989) nog niet had plaatsgevonden maar wel al "veel macht had, anders zou zijn staatsgreep niet gelukt zijn natuurlijk". Om deze stelling te staven citeert uw advocaat uit het Wikipedia artikel over Al Bashir waaruit blijkt dat hij in 1981 de leidinggevende was van een brigade parachutisten en dat hij, op het moment van de staatsgreep in 1989, kolonel was in het Soedanese leger.

Dat Al Bashir al "veel macht" zou gehad hebben in 1986 is loutere speculatie van uw advocaat en blijkt nergens uit objectieve informatie. Daarbovenop is dit ook compleet irrelevant; in 1986 was Al Bashir geen president in Soedan, was hij ook nog geen publiek figuur in Soedan en had hij geen politieke functie. Dit verandert dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen waarin uw verklaringen, nl. dat uw vader in 1986 Soedan zou ontvlucht zijn omdat hij een opposant van Al Bashir was, niet geloofwaardig worden bevonden.

Wat betreft de bijkomende informatie over uw vader; dat hij een drankprobleem had en dat u geen hechte band met hem had, ook deze informatie verandert niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de bijkomende informatie over de nationaliteitswetten van Soedan en van Libië; het CGVS trekt hier niet in twijfel dat u over de Soedanese nationaliteit beschikt en niet over de Libische. Wat betreft de situatie voor migranten in Libië; zoals hierboven reeds aangehaald wordt uw vrees ten opzichte van Soedan beoordeeld en niet ten opzichte van Libië aangezien u niet over de Libische nationaliteit kan beschikken maar wel over de Soedanese.

Wat betreft het attest van uw studies waarop staat te lezen dat u de Soedanese nationaliteit heeft; het CGVS betwist niet dat u over de Soedanese nationaliteit beschikt. Dit document verandert dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft uw geboorteverklaringen; het CGVS trekt uw nationaliteit en de nationaliteit van uw ouders niet in twijfel. Dit document verandert dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het advies tot opsporing, het CGVS trekt niet in twijfel dat u gezocht wordt in Libië. Ook dit document verandert dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Procedurestukken van verzoeker: verzoekschrift en "Replieknota en bijkomende nota Art. 39/76"

2.1.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: Vluchtelingenconventie), en artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Inzake de vluchtelingenstatus verwijst verzoeker naar zijn kwetsbaar profiel en dat hij lijdt aan PTSD waaromtrent hij verweerder verwijt er onvoldoende rekening mee te hebben gehouden. Verzoeker zou ten gevolge van zijn gevangenschap in Libië met een posttraumatische stressstoornis kampen en verwijst dienaangaande naar een medisch attest opgesteld door een psycholoog (stuk 3).

Voorts volhardt hij in de vervolgingsproblemen van zijn vader die in 1986 Soedan zou ontvlucht zijn vanwege zijn rol als opposant van het regime van Al Bashir.

"Ten eerste heeft Meneer E. verklaard dat zijn vader professor van mechanica was in een instituut toen hij in Soedan woonde en door de Soedanese autoriteiten gezocht werd omdat hij manifestaties georganiseerd had. Het CGVS merkt op dat "Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (...) blijkt dat de eerste universiteit in Darfoer, de universiteit van Al Fasher pas in 1991 geopend werd. De universiteit in Nyala werd later in 1994 geopend. Dat uw vader professor zou geweest zijn aan een universiteit in Darfoer voorafgaand aan zijn vertrek uit Soedan in 1986 is dus niet mogelijk" (bestreden beslissing, p 3).

De vader van Meneer E. was echter met professor aan een universiteit, maar wel aan een instituut. Opgemerkt moet worden dat de Technische School van Nyala in 1958 werd opgericht (stuk 6). De verklaringen van verzoeker zijn derhalve niet in strijd met de beschikbare informatie op dit punt

Ten tweede heeft Meneer E. verklaard dat zijn vader opgepakt werd in Soedan omdat hij een opposant was tegen de regering van Al Bashir en dat hij Soedan verliet in 1986. Het CGVS merkt op dat "Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (...) blijkt dat Omar Al Bashir aan de macht kwam in Soedan op 30 juni 1989" (bestreden beslissing, p. 2) In werkelijkheid was verzoekers vader niet een opposant tegen Al Bashir, maar wel tegen de toenmalige regering."

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en landeninformatie inzake Soedan voordat Al Bashir aan de macht kwam.

Verzoeker verwijst verder naar informatie omtrent de risico's die gepaard gaan met een terugkeer naar Soedan als afgewezen verzoeker om internationale bescherming.

Verzoeker argumenteert inzake de risico's die in zijn hoofde aanwezig zijn omwille van zijn 'Libisch uiterlijk':

"Meneer E. heeft nooit in Soedan gewoond Hij is er zelfs nooit naartoe gegaan, zelfs niet kortstondig. Dit wordt niet betwist door het CGVS. Meneer E. spreekt dus een Libisch dialect met een sterk accent, dat gemakkelijk te onderscheiden is van de Soedanese dialect en accent. De Soedanese bevolking kan hem dus gelijkstellen met een Libische onderdaan en hem vervolgen. Toen verzoeker in 2013 de Soedanese ambassade bezocht, dachten de Soedanese autoriteiten dat hij Libiër was (CGVS, p.10).

De relaties tussen Libië en Soedan zijn slecht. Libiërs mishandelen de Soedanese burgers die op hun grondgebied aanwezig zijn, en worden daarom niet goed ontvangen in Soedan". Verzoeker verwijst naar landeninformatie.

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend en dit omwille van de veiligheidssituatie in Soedan en in het bijzonder Darfoer. Hij verwijst ook naar zijn persoonlijke omstandigheden die het risico op ernstige schade verhogen omdat hij nooit in Soedan is geweest en daar geen familie heeft.

Verzoeker voegt een psychologisch attest (stuk 3) en landeninformatie (stukken 4 – 27) bij het verzoekschrift.

2.1.2.1. Verzoeker brengt een *“Replieknota en bijkomende nota Art. 39/76”* bij die gedateerd is op 10 maart 2020.

Voormeld stuk bevat volgende punten:

- 1. Aangaande de hoedanigheid van politieke opposant van de vader van verzoeker;
- 2. Besluit van de Soedanese identificatiemissie in september 2017 in België;
- 3. Herkomst van verzoeker uit Darfour en volledige afwezigheid van een concrete analyse van een mogelijke terugkeer naar Soedan;
- 4. Toekenning van de subsidiaire bescherming wegens inachtneming van het specifiek profiel.

2.1.2.2. Omtrent voormeld proceduristuk werd tijdens de terechtzitting van 13 maart 2020 als volgt gehandeld door de partijen (cf. PV van openbare terechtzitting):

“De voorzitter stelt ter terechtzitting dat bij het nalezen van het aanvullend document van verzoeker dit in hoofdzaak een replieknota betreft ten aanzien van de nota van het CGVS en dat dit niet is voorzien in de procedure.

Punten 1, 3 en 4 betreffen een repliek tav de nota van het CGVS en worden niet in aanmerking genomen. Punt 2 betreft het onderzoek in het dossier bij de DVZ en dit wordt als “nieuw element” in de zin van artikel 39/76 in aanmerking genomen.

Ter terechtzitting verklaren beide partijen hiermee akkoord te gaan.”

Beoordeling

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De opsomming van wetsebepalingen en het uitvoerig citeren van rechtspraak en landeninformatie in het verzoekschrift impliceert immers niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

2.2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.3.1. Verzoeker verwijst in de bijkomende nota naar het besluit van de Soedanese identificatiemissie van september 2017. Dit verslag stelt:

“Betrokkene is geen Soedanees.

Hij verklaart uit Libië te komen. Zijn naam zou A.K.M.I. zijn. Hij zou afkomstig zijn uit Tripolie. Zijn stam is Alhoun.

Betrokkene verklaart dat hij enkel heeft gezegd de Soedanese nationaliteit te hebben omdat hem was verteld dat Libiërs onmiddellijk worden gerepatriëerd.

Betrokkene wil asiel aanvragen maar niet in het centrum omdat hij gelooft dat een asielaanvraag in het centrum sowieso negatief wordt beoordeeld.

CID duidt dat een asielaanvraag in het centrum ingediend door dezelfde mensen wordt behandeld als een aanvraag ingediend in Brussel. Indien betrokkene geen asiel aanvraagt, dan zal de identificatieprocedure Libië worden opgestart en riskeert hij toch te worden gerepatriëerd. Betrokkene zou er over nadenken.

Hij verklaart tevens dat hij in Libië vast heeft gezeten en dat hij via zijn familie aan bewijs hiervan kan komen.”

Verzoeker argumenteert op basis van dit document dat (i) hij in contact kwam met de Soedanese autoriteiten en dat deze nu weten dat hij asiel heeft gevraagd *“tegen”* de autoriteiten; (ii) het aantoonde dat hij wel degelijk Libische eigenschappen heeft aangezien zelfs de identificatiemissie het mis heeft; (iii) zijn vrees ten aanzien van Libië moet worden beoordeeld, ofwel omdat hij *“staatloos”* is en in Libië zijn gewoonlijk verblijf had, ofwel omdat hij de Libische nationaliteit bekleedt *“wat hij zelf trouwens niet beweert noch aantoonde”*.

2.2.3.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker ter terechtzitting, ondervraagd ingevolge artikel 14 PR RVV, uitdrukkelijk bevestigt dat hij de Soedanese nationaliteit heeft.

Uit het document inzake de identificatiemissie kan tevens worden opgemaakt dat:

- verzoeker verklaart dat zijn stam Alhoun is, terwijl hij bij verweerder op de vraag naar zijn stam antwoordde *“ik maak geen deel uit van een stam, ik woonde bij mijn familie”* (gehoor CGVS, p. 4);
- verzoeker *“enkel”* heeft gezegd de *“Soedanese nationaliteit te hebben”* om een repatriëring naar Libië te vermijden, waaruit kan afgeleid worden dat verzoeker er niet voor terugdeinst leugenachtige verklaringen over zijn nationaliteit af te leggen teneinde een repatriëring te voorkomen;
- verzoeker *“er over [zou] nadenken”* om een asielaanvraag in te dienen wanneer hij gewezen wordt op de mogelijke repatriëring naar Libië indien hij geen asiel aanvraagt, waaruit kan worden opgemaakt dat verzoeker een asielaanvraag slechts koppelt aan het verhinderen van repatriëring (zie ook gehoor

CGVS, p. 17 *"in het geval van een weigering, zal ik teruggestuurd worden naar Libië of Soedan?"*) in plaats van een dwingende nood aan internationale bescherming.

Derhalve dient te worden vastgesteld dat verzoeker ingevolge zijn verklaringen ter zitting, de opportunistische verklaringen ten aanzien van de identificatiemissie en de stelling dat *"hij zelf trouwens niet beweert noch aantoon"* de Libische nationaliteit te bezitten, verzoeker de Soedanese nationaliteit heeft. Hierbij voegt zich de vaststelling dat verzoeker in het verzoekschrift de bestreden beslissing niet concreet betwist waar deze herhaaldelijk oordeelt dat niet wordt betwist dat verzoeker de Soedanese nationaliteit heeft.

De Raad beoordeelt bijgevolg verzoekers verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Soedan, zijn land van nationaliteit.

2.3. Verzoeker verwijst naar zijn kwetsbare profiel waarvan hij verweerder verwijt er onvoldoende rekening mee te hebben gehouden. Verzoeker zou ten gevolge van zijn gevangenschap in Libië met een posttraumatische stressstoornis kampen en verwijst naar een psychologisch attest (stuk 3).

Stuk 3 waarnaar verzoeker verwijst werd reeds besproken in de bestreden beslissing. De motivering dienaangaande luidt:

"Wat betreft het attest (s.d.) opgemaakt door C. Geuzaine (dr. en sciences psychologiques): hierin staat te lezen dat u tekenen van PTSD en enkele symptomen vertoont maar de opsteller stelt evenwel geen diagnose. Mevrouw Geuzaine stelt hierin dat ze u wil verder begeleiden. Dit attest verandert de hierboven gedane vaststellingen niet. Immers, hoewel door de psycholoog met zeer algemene bewoordingen verwezen wordt naar 'événements qu'il traverse depuis de nombreuses années', dient te worden opgemerkt dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin u eventuele psychologische problemen opliep. En psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt."

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar detentieomstandigheden in Libië en rechtspraak van de Raad wordt niet op concrete wijze gelieerd met de persoon van verzoeker, elementen van de bestreden beslissing of het verloop van het gehoor. Bijgevolg kan deze verwijzing niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van de voormelde motivering.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn psychologische toestand hem ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen, hetgeen des te meer klemmt uit de hogere vaststellingen inzake de identificatiemissie waaruit blijkt dat verzoeker op een voor hem dienstige wijze een afweging kan maken van zijn persoonlijke belangen.

2.4. Verzoeker volhardt in de vervolgingsproblemen van zijn vader en stelt dat deze in 1986 Soedan zou zijn ontvlucht omwille van problemen met de Soedanese autoriteiten die hem zochten vanwege zijn rol als opposant van het regime van Al Bashir.

Aan de vervolgingsproblemen van verzoekers vader kan geen geloof worden gehecht.

Verzoeker verklaarde bij verweerder dat zijn vader werkzaam was bij een universiteit in Soedan en in de opmerkingen over de 'notities persoonlijk onderhoud' corrigeerde verzoeker dit naar *"instituut"*. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat zijn vader werkzaam was voor de Technische school van Nyala die in 1958 werd opgericht. Tijdens het gehoor moest verzoeker echter het antwoord schuldig blijven wanneer hem werd gevraagd waar zijn vader werkte (gehoor CGVS, p. 7).

De verklaringen aangereikt in het verzoekschrift zijn dan ook *post factum* van aard en doen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker geen eenduidige verklaringen kon afleggen over waar zijn vader juist werkzaam zou zijn geweest, hoewel deze werkplaats direct gelinkt is met de problemen die verzoeker in hoofde van zijn vader inroept. Als dusdanig mag er van verzoeker verwacht worden dat hij over dergelijke aangelegenheden, die de kern van zijn asielrelaas betreffen, duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen.

Verzoekers vader zou als opposant tegen de regering van Al Bashir problemen hebben ondervonden en ten gevolge hiervan Soedan in 1986 hebben moeten ontvluchten. In de bestreden beslissing wordt terecht opgemerkt dat Al Bashir pas op 30 juni 1989 aan de macht kwam.

Verzoeker poogt dit in het verzoekschrift recht te zetten door aan te voeren dat zijn vader geen opposant was tegen de regering van Al Bashir, maar tegen de regering die in 1986 aan de macht was. Deze verklaring staat echter haaks op verzoeker zijn eerdere verklaringen, waarbij duidelijk gesteld werd dat verzoekers vader opposant was tegen het regime van Al Bashir. Zelfs nadat verzoeker werd geconfronteerd met het gegeven dat Al Bashir pas 3 jaar na de vermeende vlucht van verzoekers vader aan de macht kwam, bleef verzoeker volharden (gehoor CGVS, p. 7). Verzoeker stelde hij bovendien dat zijn oom Adel (broer van zijn vader) gedood werd bij een manifestatie tegen Al Bashir nog voordat zijn vader Soedan verliet in 1986 (*ibidem*).

Het betreft de kern van de vrees die verzoeker aanhaalt en ten gevolge waarvan hijzelf niet zou kunnen terugkeren naar Soedan. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij betreffende dit element duidelijke en eensluidende verklaringen kan afleggen en zijn vrees kan concretiseren. Verzoeker komt echter niet verder dan gebrekkige en tegenstrijdige verklaringen die zijn geloofwaardigheid in ernstige mate aantasten.

De geschiedkundige verwijzing naar landeninformatie betreffende de onrusten in de jaren voorafgaand aan het regime van Al Bashir doen aan deze vaststellingen, die betrekking hebben op verzoekers directe persoonlijke leefomgeving, geen afbreuk.

2.5. Verzoeker stelt dat afgewezen verzoekers om internationale bescherming het risico lopen om vervolgd te worden en verwijst dienaangaande naar de COI Focus *"Soedan: risico bij terugkeer"* van 6 februari 2018.

Uit de COI Focus: *"Soedan: Risico bij Terugkeer"* blijkt dat er in geval van terugkeer naar Soedan geen risico op vervolging bestaat omwille van het loutere feit asiel te hebben aangevraagd in het buitenland, noch voor vrijwillige, noch voor gedwongen terugkeerders. Uit deze informatie blijkt voorts dat personen met bepaalde profielen, waaronder personen met een bepaalde etnische origine of politieke activiteiten, problemen kunnen hebben bij terugkeer. *In casu* heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij een politiek profiel heeft, noch dat hij in de negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten zou staan. De door verzoeker ingeroepen vrees omwille van zijn vaders politieke problemen wordt ongeloofwaardig geacht.

Uit de loutere verwijzing naar de 'COI Focus Soedan – Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019' kan evenmin afgeleid worden dat verzoeker een profiel heeft dat hem in de negatieve belangstelling van de autoriteiten zou plaatsen.

De verwijzing naar een arrest uit Frankrijk is niet dienstig aangezien elke zaak op zijn eigen merites en gegevens dient te worden beoordeeld.

2.6. Waar verzoeker angst voor vervolging inroept in geval van terugkeer naar Soedan omwille van zijn *'Libische uiterlijk'* en omwille van zijn Libisch dialect, blijkt dat dit een loutere blote bewering is die verzoeker op geen enkele wijze staft. Enig risico in hoofde van verzoeker omwille van dit gegeven wordt bovendien geenszins op concrete wijze aangetoond. Verzoeker verwijst naar informatie waaruit moet blijken dat de relatie tussen Libië en Soedan slecht is en Libiërs de Soedanese burgers op hun grondgebied mishandelen. Verzoeker concretiseert echter op geen enkele wijze op welke manier deze informatie aantoont dat hij een vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar Soedan louter omwille van zijn *'Libisch uiterlijk'*. De Raad merkt tevens op dat verzoeker deze vrees slechts voor de eerste keer aanhaalt in zijn verzoekschrift; noch tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch op de zetel van het CGVS haalde verzoeker deze vrees aan.

2.7. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.8.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde dat de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt toegekend en verwijst dienaangaande naar de preciaire veiligheidssituatie in Soedan in het algemeen en Darfoer in het bijzonder.

2.8.2. Verzoeker voert geen concrete betwisting inzake de motivering in de bestreden beslissing inzake de analyse en beoordeling van de actuele situatie.

Verzoeker toont niet concreet aan dat zijn aangebrachte informatie verschillend is inzake feiten en beoordeling als deze die wordt gehanteerd door verweerder in de COI Focus "*Soedan: huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019*" van 6 september 2019. Er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Soedan een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Waar verzoeker, in het onderdeel inzake de subsidiaire beschermingsstatus omwille van artikel 48/4, § 2, c), stelt dat hij als persoon uit Darfoer een bijkomend risico zou lopen, blijkt dat verzoeker op geen enkele wijze zijn band met Darfoer heeft aangetoond. Verzoekers verklaringen betreffende de herkomst van zijn vader beperken zich tot vage en weinig concrete stellingen. Zo weet verzoeker niet tot welke stam zijn vader behoorde (gehoor CGVS, p. 4-5). Het vertrek van verzoekers vader uit Soedan dateert bovendien van 1986 en verzoeker verklaart zelf geen kennis te hebben van enige familie in Soedan. Bovendien verklaarde verzoeker zich blijkens de 'Verklaring DVZ' als etniciteit/afkomst te identificeren als Arabier (administratief dossier, stuk 19, Verklaring DVZ, punt 6.d). Gezien het geheel van deze verklaringen geenszins aantonen dat verzoeker enige band heeft met Darfoer, valt niet in te zien hoe dit in zijn hoofde een risico-verhogend element zou zijn.

2.8.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS